

Bilag til besvarelse af spørgsmålene nr. 3 og 4 fra folketingets energipolitiske udvalg, (2. udbudsrunde – bilag 2)

På baggrund af drøftelserne under udvalgets møde den 29. april 1985 kan der indledningsvis være grund til at klargøre, hvad der i det følgende forstås ved bæring.

I et konsortium, som driver efterforsknings- og indvindingsvirksomhed, betaler som udgangspunkt hver af deltagerne en til sin andel i konsortiet svarende del af udgifterne i både efterforsknings- og indvindingsfasen og oppebærer en til sin andel svarende del af indtægterne i indvindingsfasen. Imidlertid ses hyppigt, at en eller flere af deltagerne ikke deltager forholdsmæssigt i dækningen af efterforskningsudgifterne og eventuelt i feltudbygningsinvesteringerne. Disse deltagere kan f.eks. nøjes med at betale en del af efterforskningsudgifterne eventuelt mod – når en produktion iværksættes – at tilbagebetale de øvrige deltagere i konsortiet de beløb, som disse har udlagt for den deltager, der har været »båret«. Bæringen af DOPAS er et eksempel på en ordning, hvor en sådan refusion af udlagte beløb ikke finder sted, og i dette tilfælde kan bæringen siges at være endelig. Betydningen af bæring er således umiddelbart, at den bårne deltager helt eller delvis slipper for at betale sin forholdsmæssige andel af udgifterne og dermed risikoen for, at efterforskningsudgifterne viser sig afholdt forgæves, fordi der ikke gøres et fund.

Set i et længere perspektiv opnås det i økonomisk henseende mest meningsfulde indhold af begrebet bæring imidlertid ved at tage udgangspunkt i konsortiedeltagernes andele henholdsvis i indtægterne i indvindingsfasen og i udgifterne i efterforskningsfasen. Såfremt alle selskaber i et konsortium betaler nøjagtig den procentuelle andel af efterforskningsudgifterne, der svarer til deres respektive procentuelle andel i indvindingsfasen, kan man sige, at der ikke har været tale om bæring (neutral situation). Hvis derimod et selskab har en højere andel i indvindingsfasen end andelen af efterforskningsud-

gifterne tilsiger, vil man sige, at dette selskab har været båret. Størrelsen af bæringen kan bestemmes som forskellen mellem de to relevante andele, jfr. nedenstående illustration.

Bæring af selskab x:

Selskab x's andel i indvindingsfasen	10 pct.
Selskab x's andel af efterforskningsudgifterne	5 pct.
Bæring af selskab x	5 pct.

Selskab x skulle i en situation uden bæring have betalt 10 pct. af efterforskningsudgifterne. 5 pct. heraf, eller halvdelen, er med andre ord betalt af andre partnere i konsortiet.

Da DOPAS ikke betaler nogen del af efterforskningsudgifterne, følger det heraf, at den absolutte bæring af DOPAS altid vil svare til den andel, DOPAS faktisk får i henhold til glideskalaen. I den udformning af glideskalaen, der er beskrevet i min redegørelse fra april 1985, vil bæringen mindst være på 20 pct., men bæringens endelige omfang vil først være bestemt, når DOPAS-andelen i indvindingsfasen er endeligt fastlagt.

På tilsvarende vis kan den økonomiske værdi af en eventuel bæring af de private danske deltagere beskrives som forskellen mellem andelen i indvindingsfasen og betalingsandele i efterforskningsfasen. Det er her vigtigt at gøre sig klart, at selve det forhold, at DOPAS er båret, medfører, at de formelle konsortieandele (= stemmевægt) i efterforskningsfasen og betalingsandelene i denne fase typisk vil afvige fra hinanden. Som eksempel kan nævnes et tilfælde, hvor de formelle konsortieandele er på 75 pct. til udenlandske selskaber, 5 pct. til private danske deltagere og 20 pct. til DOPAS, og hvor de private danske og udenlandske selskaber er ligestillede med hensyn til betaling af efterforskningsudgifterne, herunder udgifterne til DOPAS' bæring. I dette tilfælde vil betalingen af ef-